

Pionneke blijft geloven in eigen kunnen

De schaakploeg van 't Pionneke uit Roermond is bezig aan zijn slechtste seizoen tot nu toe in de tweede klasse van de KNSB. De vriendenploeg uit de bisschopsstad heeft na vijf ronden pas één punt. De naderende wedstrijden tegen de degradatieconcurrenten Messemaker, UVS en ASV moeten eigenlijk allemaal gewonnen worden, anders is het waarschijnlijk over en uit.

8-1-2005

SCHAKEN
DOOR MICHEL FRANSSSEN

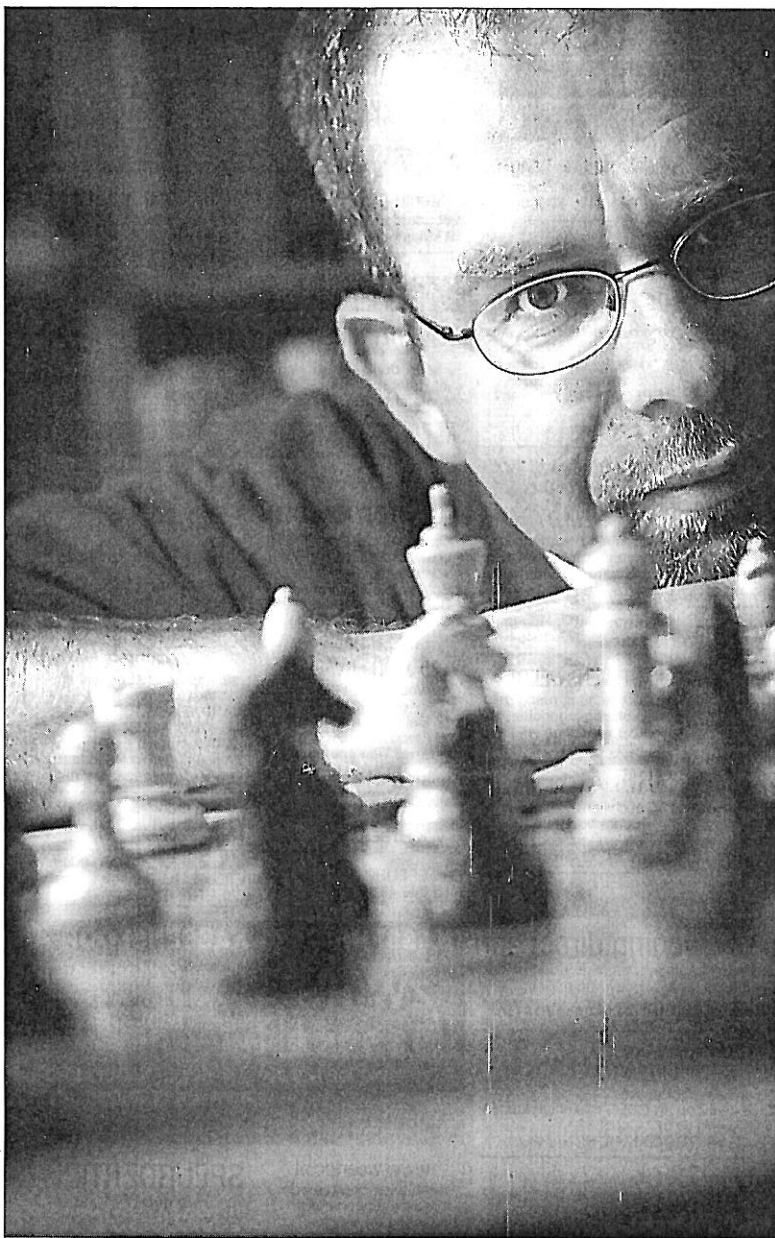
Enkele keren was het Roermondse achttal van schaakvereniging het Pionneke dicht bij promotie naar de eerste klasse, zelfs vorig seizoen nog, toen het nota bene begon met twee nederlagen. Optimisten verwachtten, dat de ploeg dit seizoen completer en constanter zou zijn, en zagen zelfs reële titelkansen. De grote dip in de prestatiecurve komt aan als een onverwachte koude douche.

Geert Peeters, topscorer met drie punten uit vijf partijen, wijt het falen van de ploeg aan een complex van factoren. „Groep D is echt de sterkste poule van de tweede klasse, bijna maar naar de gemiddelde scores van de teams. De sterkste teams in de klasse hebben wij bijna allemaal gehad, daarvan hebben wij alleen nog ZZICT 2 tegoeed (in Dorst, op 26 februari, red.)”

Het Pionneke heeft in de eerste vijf ronden elf spelers ingezet, die met elkaar slechts twaalf punten verzamelden uit veertig partijen. Een gemiddelde van dertig procent.

„De meesten van ons spelen tot nu toe ver onder hun kunnen,” weet Peeters. „We kunnen de lage individuele scores niet alleen verklaren met pech, hoewel we dat ook wel degelijk gehad hebben.”

Jan van Mechelen, een van de steunpilaren van het team, doet dit seizoen alleen de thuiswedstrijden mee. De oud-Melicke-naar heeft sinds zijn verhuizing naar Leuven ook verplichtingen in de Belgische competitie. Die overlappen de verplichtin-

Geert Peeters: „Wij hebben te veel kwaliteit om te degraderen.” foto Stefan Koopmans

gen in Nederland dit seizoen vaker dan anders.

„Komende zaterdag (vandaag, red.), als wij Messemaker in De Donderie ontvangen, is hij ook verhinderd. Dat betekent, dat de meesten weer een bord opschuiven, en dat maakt het er niet eenvoudiger op. Maar ondanks alles ben ik ervan overtuigd, dat wij UVS kunnen pak-

ken. Wij hebben gewoon te veel kwaliteit om te degraderen.”

Mocht het Pionneke het ondanks alle goede bedoelingen en inzet niet redden, dan begint het in september gewoon opnieuw in de derde klasse.

Peeters: „De ploeg is de laatste tien jaar hoogstens op twee plaatsen veranderd, en zal er over tien jaar nog wel staan.

Meer dan de helft van ons woont en werkt intussen ver van Roermond, maar blijft de club trouw. Dat, en het geloof in eigen kunnen, is volgens mij onze kracht.”

Geert Peeters begon als jochie van tien bij het Stokpaardje in Linne, verhuisde mee naar Maasbracht, maar sloot zich op

zijn vijftiende aan bij het Pionneke, waar een grotere sportieve uitdaging lag. „Ik heb helaas geen echte leermeester gehad. Je kunt hoogstens zeggen dat ik Eduard Coenen als voorbeeld van hardnekkigheid heb gehad.”

Peeters stak vooral veel op van het Leerboek der Schaaktactiek, een Oost-Duitse vertaling van een werk van de Russische grootmeester Aleksandr Kotov. „Ik heb openingen gekozen die daarbij aansloten, zoals het Koningsindisch en de Drakenvariant van het Siciliaans.”

Ere-voorzitter Jo Janssen, die in oktober onverwacht overleed na een kort ziekbed, had gezonde bedenkingen tegen met name die Drakenvariant, een visie die Peeters inmiddels wel deelt. „Veel varianten van de Draak staan voor zwart op dit moment als erg moeilijk te boek. Toch komt het op ons niveau niet zo zeer aan op grondige kennis van de allernieuwste ontwikkelingen, als wel op het inzicht in de stellingen die op het bord komen. Gelukkig maar, want ik heb geen tijd meer om uren per dag achter de computer te studeren en analyseren.”

Peeters verliet Roermond in de loop van de jaren '80 om in Nijmegen biologie te gaan studeren, en in de Keizerstad te schaken bij de toenmalige nationale topclub SMB. Hij specialiseerde zich in ecologie, en vertrok na het afstuderen naar Suriname, om daar onderzoek te doen. „Economie en milieu verstaan elkaar niet,” weet Peeters. „Als er keuzes gemaakt moeten worden, delft het milieu bijna altijd het onderspit. Maar laten we eerlijk zijn, wie van ons wil nu al zijn welvaart nog opgeven om zich helemaal in de natuur terug te trekken? Zelf ben ik ook terug naar Roermond gekomen omdat ik het in Suriname financieel niet kon bolwerken.”

Werkzaam als zelfstandig eco-oloog, gespecialiseerd in de telling van flora en fauna, heeft de ramp in de Golf van Bengalen ook Peeters aangegrepen. „Het was in de eerste plaats een natuurramp, waardoor het milieu schade heeft opgelopen, maar zich ook weer zal herstellen. De humanitaire ramp is vele malen groter. De toeristenindustrie komt er wel weer bovenop. Uiteindelijk is overal maar een strook van enkele honderden meters verwoest. Voor de armen zie ik het in die, stuk voor stuk corrupte, landen somber in. En wat voor streek heeft die vertrouwde zee de arme vissers in Atjeh geleverd?”